

U 41/2014 vp

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi (asetus Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta)

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle Euroopan komission 6 päivänä lokakuuta 2014 tekemä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalas-

tuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta sekä ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 13 päivänä marraskuuta 2014

Maa- ja metsätalousministeri *Petteri Orpo*

Neuvotteleva virkamies Orian Bondestam

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ

MUISTIO
EU/2014/1607

EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI ITÄMEREN TURSKA-, SILAKKA- JA KILOHAILIKANTOJA JA NÄITÄ KANTOJA HYÖDYNTÄVIÄ KALASTUKSIA KOSKEVASTA MONIVUOTISESTA SUUNNITELMASTA, NEUVOSTON ASETUKSEN (EY) N:O 2187/2005 MUUTTAMISESTA JA NEUVOSTON ASETUKSEN (EY) N:O 1098/2007 KUMOAMISESTA

ASIAKIRJA
KOM(2014) 614 lopullinen

1 Ehdotuksen tausta ja tavoite

Euroopan komissio on 6 päivänä lokakuuta 2014 tehnyt ehdotuksen (COM(2014) 614 final) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta (COM(2014) 614 final).

Yhteisen kalastuspolitiikan (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus 1380/2013) kalakantojen säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä koskeva keskeinen väline on tavallisessa lainsäädäntömenettelyssä vahvistettavat kalakantoja koskevat monivuotiset suunnitelmat. Suunnitelmilla asetetaan tavoitteet kalakantojen säilyttämiselle ja kestäväälle hyödyntämiselle. Niiden keskeisin sisältö muodostuu kestäväen enimmäistuoton mukaisen kalastuskuolevuuden tason vahvistamisesta, jonka perusteella neuvosto vahvistaa tulevan kalastusvuoden suurimmat sallitut saaliit (TACit).

Kalastuskuolevuuden tasot vahvistetaan vaihteluväleiksi kansainvälisen merentutkimusneuvoston ICESin tieteellisen neuvon perusteella. Vaihteluvälien vahvistaminen perussopimuksen artiklan 43.2 mukaisessa tavallisessa lainsäädäntömenettelyssä noudattaa Euroopan unionin (EU:n) toimielinten välisen työryhmän linjausta siitä, että neuvosto perussopimuksen artiklan 43.3 mukaisesti säilyttää yksinomaisen toimivallaan kalastusmahdollisuuksien vahvistamiselle asetetun vaihteluvälin sisällä.

Komission ehdotuksen tavoitteena on laatia monivuotinen suunnitelma Itämeren turska-,

silakka- ja kilohailikannoille sekä kampelakannoille ja näitä kalakantoja hyödyntävälle kalastukselle. Suunnitelmalla varmistetaan kyseisten kantojen kestävä hyödyntäminen ja turvataan kalastusmahdollisuuksien vakaus. Ehdotuksen erityisenä tavoitteena on varmistaa, että Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja hyödynnetään kestäväen enimmäistuoton mukaisesti ja että kalastuksenhoitoon sovelletaan ekosysteemiperustaista lähestymistapaa. Turskan ja pelagisen (silakka ja kilohaili) kalastuksen sivusaaliina saadaan kampelakaloja (mm. punakampelaa, kampe- laa, piikkikampelaa ja silokampelaa), joiden säilyttäminen ja kestävä käyttö ei saa vaarantua.

2 Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Komission ehdotuksen tarkoituksena on vahvistaa monivuotinen suunnitelma Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikannoille sekä kampelakannoille ja näitä kalakantoja hyödyntävälle kalastukselle.

Ehdotetun asetuksen 1 luvussa määritellään kohde, soveltamisala ja sovellettavat määritelmät. Kohteena ja soveltamisalana ovat Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikannat (*kyseiset kannat*) sekä kampelakannat ja niiden kalastus. Pyyntivälineitä, eli loukkuja, rysiä ja mertoja määriteltäisiin yhteisessä kalastuspolitiikassa jo olevien määritelmien lisäksi. Lisäksi määriteltäisiin, että Latvia, Liettua, Puola, Ruotsi, Saksa, Suomi, Tanska ja Viro ovat kalakantoja hyödyntävät relevantit jäsenvaltiot (*kyseiset jäsenvaltiot*).

Luvun II sisältö on päämäärän ja tavoitteen asettaminen. Päämääränä olisi yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisesti saavuttaa ja ylläpitää kyseisten kalakantojen

kestävä enimmäistuotto sekä varmistaa kampelakalakantojen säilyminen ennalta varautuvan lähestymistavan mukaisesti. Tavoitteen olisi ICESin alustavaan tieteelliseen neuvon perustuvien eri kalakantojen kalastuskuolevuuden vaihteluvälien saavuttaminen vuoteen 2015 mennessä sekä neuvoston velvoittaminen TACien vahvistamiseen niiden mukaisesti.

Luku III sisältää kyseisiä kalakantoja koskevat kutukantojen vähimmäistasot. Jos kutukannat laskevat niiden alapuolelle neuvoston tulee ryhtyä korjaaviin toimiin sekä erityisesti vahvistaa TACit luvussa II määritellyjä kalastuskuolevuustasoja alhaisemmille tasoille. Korjaavina toimina voi tulla kysymykseen komission lainsäädäntöehdotukset tai asetuksen 1380/2013 12 artiklan mukaiset kiireelliset toimenpiteet.

Luvussa IV on säännökset siitä, että komissiolle siirrettäisiin valta antaa delegoituja säädöksiä uhanalaisen kampelakannan säilyttämistoimenpiteistä ja että kyseiset jäsenvaltiot voisivat asetuksen 1380/2013 18 artiklan 1 kohdan alueellistamismenettelyn mukaisesti toimittaa komissiolle yhteisiä suosituksia niistä.

Luku V sisältää säännöksen siitä, että asetuksessa 1380/2013 oleva saaliiden purkamisvelvoite ei koske kyseisiä kalakantoja ja punakampelaa kalastettaessa loukuilla, rysillä ja merroilla. Lisäksi luvussa ehdotetaan komissiolle valtaa antaa delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään saaliiden purkamisvelvoitetta koskevia säännöksiä ja että kyseiset jäsenvaltiot voisivat asetuksen 1380/2013 18 artiklan 1 kohdan alueellistamismenettelyn mukaisesti toimittaa komissiolle yhteisiä suosituksia niistä.

Luku VI koskee kalastuksen teknisiä toimenpiteitä, joiden määrittelemiseksi ehdotetaan komissiolle delegoitua säädösvaltaa. Tekniset toimenpiteet voisivat koskea mm. pyydysten ominaisuuksia ja käyttöä, kalastuksen alueellista ja ajallista rajoittamista sekä säilyttämisen vähimmäisviitekokoja kaikille asetuksen kattamille kalalajeille. Kyseiset jäsenvaltiot voisivat asetuksen 1380/2013 18 artiklan 1 kohdan alueellistamismenettelyn mukaisesti toimittaa komissiolle yhteisiä suosituksia niistä. Lisäksi komissiota valtuutettaisiin em. toimenpiteillä poikkeamaan

Itämeren teknisiä kalastussääntöjä koskevan asetuksen 2187/2005 eräistä määräyksistä.

Luku VII sisältää säännökset jäsenvaltioiden alueellisesta yhteistyöstä ja siihen liittyvistä määräajoista. Itämerellä alueellinen yhteistyö tapahtuu Itämeren jäsenvaltioiden muodostamassa kalastusfoorumissa (BALTFISH).

Valvontaa ja täytäntöönpanoa koskevat artiklat on koottu ehdotuksen VIII lukuun. Luvun artikloissa säädettäisiin, että kalastuksen valvonta-asetuksen 1224/2009 säännösten lisäksi sovelletaan turska-, silakka- ja kilohailisaaliiden ennakkoilmoituksia ja sitä koskevaa lyhennettyä määräaika- ja saaliiden purkusatamien nimeämistä.

Säännökset suunnitelman arvioinnista sisältyvät lukuun IX ja siirretyn säädösvalan käyttämisestä lukuun X. Luku XI koskee Riianlahden kalastuksen erityissäännösten kumoamista ja luku XII nykyisen Itämeren turskakantoja koskevan monivuotisen suunnitelman kumoamista. Lukuun XIII on koottu loppusäännökset voimaantulosta, soveltamisen ajankohdasta ja asetuksen velvoittavuudesta.

3 Ehdotuksen oikeusperusta, toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Komissio ehdottaa ehdotuksen oikeusperustaksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 43.2 artikla, jossa määrätään, että Euroopan parlamentti ja neuvosto säätävät tavallisessa lainsäädäntömenettelyssä yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa tarvittavista säännöksistä. Neuvostossa ehdotuksen tulee saada taakseen määränemistö. Valtioneuvosto pitää esitettyä oikeusperustaa asianmukaisena.

Komissio katsoo, että toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta, koska ehdotuksen säännökset liittyvät meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiseen, jotka kuuluvat unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

Komissio katsoo myös, että ehdotetut toimenpiteet ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia, koska ne ovat asianmukaisia, tarpeellisia, eikä käytettävissä ole vähemmän rajoit-

tavia toimenpiteitä, joilla päästäisiin haluttuihin politiikan tavoitteisiin.

Valtioneuvosto katsoo, että komission ehdotus on toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukainen.

4 Voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö ja sen soveltaminen

EU:lla on SEUT 3 artiklan 1.d kohdan mukaisesti yksinomainen toimivalta meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisessä osana yhteistä kalastuspolitiikkaa. EU-asetus on suoraan sovellettavaa oikeutta.

Suomen kalastuslaissa ja -asetuksessa sekä laissa Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta on säännöksiä kaupallisen kalastuksen harjoittamisesta. Nämä eivät kuitenkaan koske ehdotuksen pääasiallista sisältöä tai ole ristiriidassa sen kanssa.

5 Ehdotuksen vaikutukset Suomessa

5.1 Lainsäädäntö

Komission ehdotus koskee ainoastaan kaupallista kalastusta merellä, joten sen toteutuminen vaikuttaisi ainoastaan kaupallista merikalastusta koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön. Ehdotuksen toteutuminen vaikuttaisi siten eduskunnan käsittelyssä olevaan hallituksen esitykseen (HE 107/2014 vp) laiksi yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta ja eräistä siihen liittyvistä laeista siten, että viittaukset kumottavaan neuvoston asetukseen (1098/2007) Itämeren turskakannoista joudutaan myöhemmin korvaamaan ja täydentämään viittauksilla ehdotettuun asetukseen. Ehdotetun asetuksen nojalla annettavat komission delegoidut asetukset voivat myös täydentää tai muuttaa neuvoston asetusta (2187/2005) Itämeren teknisistä kalastussäännöistä ja siten myöhemmin edellyttää muutosta eduskunnan käsittelyssä olevaan lakiin. Nämä muutokset ja täydennykset voidaan kuitenkin tehdä vasta kun ehdotettu asetusta on vahvistettu, joka arvioidaan tapahtuvan vuoden 2015 aikana.

Ehdotuksen toteutuminen muodostaisi ennakkotapauksen uuden yhteisen kalastuspoli-

tiikan mukaisesta monivuotisesta suunnitelmasta. Neuvoston SEUT 43.3 artiklan mukaisen yksinomaisen toimivallan ja kalastuksenhoidon riittävän reaktionopeuden sekä jäsenvaltioiden vaikutusmahdollisuuksien kannalta on olennaista, että suunnitelman tavoite kalastuskuolevuuksista sisältää vaihteluvälin ja että suunnitelma riittävässä laajuudessa mahdollistaa alueellistamismenettelyn soveltamisen.

Ehdotuksen toteutuminen siirtäisi komissiolle valtaa antaa delegoituja säädöksiä erityisesti kalastuksen teknisistä toimenpiteistä. Tämä on asetuksen 1380/2013 15 ja 18 artiklojen ja siten yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisessa tavoitellun alueellistamismenettelyn mukaista.

5.2 Taloudelliset vaikutukset

Ehdotuksen toteutumisella ei olisi suoria vaikutuksia valtion tai EU:n talousarvioon eikä aiheuttaisi mainittavia uusia tehtäviä julkiselle hallinnolle. Alueellistamismenettelyn laajeneminen aiheuttaa jossain määrin lisää valmistelutyötä ja neuvotteluja BALT-FISHissa. Toisaalta se voi vähentää tavallisessa lainsäädäntömenettelyssä valmisteltävien ehdotusten määrää.

Suomen kalastuselinkeinon kannalta ehdotuksen toteutumisen ei arvioida aiheuttavan merkittäviä taloudellisia vaikutuksia. Suomen merellä harjoitettavan ammattikalastuksen tärkeimmät saalislajit ovat silakka ja kilohaili. Näiden lajien kannat hyödynnetään jo vuonna 2015 ehdotuksen päämääränä olevan kestävän enimmäistuoton mukaisesti ja niiden TACit on vahvistettu ehdotuksen tavoitteena olevan kalastuskuolevuuden mukaisesti. Myös Itämeren pääaltaan ja Suomenlahden silakkakannan sekä kilohailikannan kutukannat ovat huomattavasti suuremmat kuin ehdotuksessa olevat vähimmäistasot. Myös Selkämeren silakkakannan kutukanta on huomattavasti suurempi kuin ICESin määrittelemä taso, jota ei kuitenkaan ole sisällytetty komission ehdotukseen (tämän syytä selvitetään komission kanssa). Näin ollen ehdotuksen toteutuminen ei päämäärän ja tavoitteen osalta aiheuttaisi olennaisia muutoksia nykytilaan verrattuna. Pitkällä aikavälillä ehdotuksen toteutuminen lisää kalastuselinkeinon

vakautta ja pitkäjänteisyyttä, koska ammattikalastajat ja kalastuselinkeinon muut osapuolet tietävät ennalta miten TACEja tuleville vuosille tullaan vahvistamaan.

Itämeren turskakantojen osalta ehdotuksen toteutuminen merkitsisi TACien pienentämistä ja luopumista pyyntiponnistuksen eli merelläolopäivien rajoittamisesta. Toisaalta TACien pienentämiseen on sitouduttu jo osana kestävän enimmäistuoton tavoitetta. Suomen kalastuselinkeinon kannalta turskaa koskevat muutokset eivät nykytilanteessa aiheuta mainittavia vaikutuksia. Turskankalastukseen on osallistunut rajallinen määrä kalastusaluksia ja turskakiintiöt ovat vuosina 2013 ja 2014 jääneet osaksi hyödyntämättä.

Komissiolle ehdotettu delegoitu säädösvalta turskan, silakan ja kilohailin kalastusta koskeviksi teknisiksi toimenpiteiksi voivat nykyisen asetuksen 2187/2005 tavoin vaikuttaa Suomen kalastuselinkeinoon. Säädöstarpeita on pääosin turskan kalastukseen liittyen, jonka osalta jo nyt sovelletaan sekä kiellettyjä kalastusalueita ja -aikoja että määräyksiä troolien ja verkkojen rakenteista. On epätodennäköistä, että silakan tai kilohailin kalastukseen tulisi Suomen kalastuselinkeinoon olennaisella tavalla vaikuttavia uusia säädöksiä. Komission delegoidun säädösvalan lisääminen on asetuksen 1380/2013 15 ja 18 artiklojen ja siten yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisesta tavoitellun alueellistamismenettelyn mukaista.

Kampelalajien kalastus tapahtuu pääasiassa eteläisellä Itämerellä. Suomen vesillä harjoitetaan vain pienimuotoista kampelan kalastusta. Näin ollen on epätodennäköistä, että komissiolle kampelalajien osalta ehdotetun delegoidun säädösvalan käyttö vaikuttaisi olennaisella tavalla Suomen kalastuselinkeinoon. Poikkeuksen tekee kuitenkin ehdotus siitä, että komission valta sisältäisi toimenpiteitä kalastuskapasiteetin ja pyyntiponnistuksen mukauttamisesta. Tällaiset toimenpiteet voisivat myös vaikeuttaa pienimuotoista rannikkokalastusta, jonka sivusaaliina saadaan kampelaa.

Ehdotus ennakoilmoitusten soveltamisesta myös kalastusaluksiin, jotka ovat vähintään kahdeksan metrin pituisia, aiheuttaisi tarpeetonta saaliiden purkamisen viivyttämistä ja merellä oloa erityisesti silakan rysäkalastuk-

sessä. Tämä aiheuttaisi perusteettomia kustannuksia ja tarpeetonta hallinnollista taakkaa ja voisi heikentää saaliin laatua. Yli 12 metrin aluksilla tämä velvoite on jo voimassa sähköisen kalastuspäiväkirjan myötä.

6 Ahvenanmaan toimivalta

Kalastus, kalastusaluksien rekisteröinti ja kalastuselinkeinon ohjaus kuuluu Ahvenanmaan itsehallintolain 1144/1991 18 §:n 16 kohdan mukaan Ahvenanmaan maakunnan lainsäädäntövaltaan. Ahvenanmaan maakunnan hallitus on kalastusjaoston (EU17) jäsen.

7 Ehdotuksen kansallinen käsittely ja käsittely Euroopan unionissa

Ehdotusta on käsitelty kalastusjaostossa (EU17) 22 ja 28 päivänä lokakuuta 2014 ja siitä on pyydetty lausunnot kalastusalan järjestöiltä ja muilta tahoilta.

Asetusehdotuksen käsittely ei vielä ole alkanut neuvoston kalastusryhmässä. Kevätkaudella 2015 neuvoston puheenjohtajamaana toimiva Latvia asettanee ehdotuksen käsittelyn prioriteetiksi.

Euroopan parlamentissa päävaliokuntana toimii kalatalousvaliokunta. Esittelijänä toimii valiokunnan varapuheenjohtaja Jaroslaw Leszek Walesa Euroopan kansanpuolueen ryhmästä.

8 Valtioneuvoston kanta

8.1 Yleiskanta

Valtioneuvosto kannattaa komission ehdotusta Itämeren turska-, silakka-, kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia sekä kampelakantoja koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta. Kalakantojen hoito pitkäjänteisesti ja ennalta vahvistettujen tavoitteiden ja menettelyjen perusteella on hyvä keino kalastuksen kestävyuden ja pitkän aikavälin kannattavuuden varmistamiseksi.

Itämeren suurten kalakantojen yhdistäminen yhteen monivuotiseen suunnitelmaan selkeyttää ja yhdenmukaistaa kalakantojen hoitoa ja kalastuksen ohjaamista. Se mahdol-

lista myös sen, että kalakantoja erikseen käsittelevä asetus voidaan myöhemmin muuttaa varsinaiseksi monilajisuunnitelmaksi, kun Itämeren kalakantojen vuorovaikutuksia koskevat tieteelliset menetelmät ovat valmiita sovellettaviksi.

Valtioneuvosto kannattaa erityisesti sitä, että yhteisen kalastuspolitiikan alueellistamista ehdotetaan sovellettavan laajasti. Se mahdollistaa läheisyysperiaatteen toteuttamisen niin, että kalakantojen käytöstä ja hoidosta voidaan antaa jäsenvaltioiden kannatuksen saavia vain välttämättömiä tarkempia määräyksiä, joita komissio panee täytäntöön delegoiduilla säädöksillä. Tämä antaa kalakantojen hoidon edellyttämän riittävän reaktionopeuden velvoittavien unionin tasoisten säädösten vahvistamiseen ja toimeenpanoon sekä mahdollistaa samalla jäsenvaltioiden mahdollisuudet osallistua alueellisesti tarkoituksenmukaisen kalastuspolitiikan toteuttamiseen. BALTFISHissa tehtävät yhteiset suositukset komissiolle edellyttävät jäsenvaltioiden yksimielisyyttä, joten Suomen kannalta ei-toivottujen säädösten vahvistaminen voidaan alueellistamismenettelyssä tehokkaasti estää.

Valtioneuvosto kannattaa myös ehdotettua päämäärää kestäväen enimmäistuoton saavuttamiseksi ja säilyttämiseksi sekä tavoitteita eri kalakantojen kalastuskuolevuuden vaihteluväleistä. Vaihteluvälit noudattavat kansainvälisen merentutkimusneuvoston ICESin alustavaa tieteellistä neuvoa. Vaihteluvälien vahvistaminen perussopimuksen artiklan 43.2 mukaisessa tavallisessa lainsäädäntömenettelyssä noudattaa EU:n toimielinten välisen työryhmän linjauksia, koska se perussopimuksen artiklan 43.3 mukaisesti jättää neuvostolle yksinomaisen toimivallan kalastusmahdollisuuksien vahvistamiselle asetetun vaihteluvälin sisällä.

Valtioneuvosto pyrkii edesauttamaan sitä, että neuvosto ja Euroopan parlamentti voisivat vahvistaa ehdotuksen siten, että asetusta voidaan soveltaa päätettäessä vuoden 2016 kalastusmahdollisuuksista Itämerelle.

8.2 Tarvittavat muutokset

Valtioneuvosto katsoo, että ehdotuksen viimeistely edellyttää, että:

1. Artiklassa 2 olevat määritelmät loukusta ja rysästä muutetaan siten, että ne käsittävät Suomessa yleisesti käytettävät loukut ja rysät.

2. Artiklassa 4 olevaa määräaikaan turskakantojen tavoiteltavan kalastuskuolevuuden saavuttamiseksi siirretään vuodesta 2015 ainakin vuoteen 2017, joka on vielä saavutettavissa. Artiklan 1. kohtaa on tarpeen muotoilla uudelleen siten, että kalastuskuolevuuden tason saavuttaminen ei ole välttämätöntä (esim. Selkämeren silakkakannan kalastuskuolevuuden taso on koko 2000 -luvulla ollut ehdotetun vaihteluvälin alla), mutta sen ylittäminen on vältettävä. Lisäksi artiklaan sisältyvät ICESin alustavaan tieteelliseen neuvon perustuvat kalastuskuolevuuden vaihteluvälit tulee ehdotuksen käsittelyprosessin aikana arvioida maaliskuussa 2015 tulevan ICESin varsinaisen tieteellisen neuvon perusteella. Tässä yhteydessä tulee erityisesti arvioida ehdotusta itäisen turskakannan kalastuskuolevuuden vaihteluvälistä, koska tämän Itämeren kannalta keskeisen kalakannan tilan analysointi on ollut haasteellista.

3. Rajataan artiklassa 6 tarkoitetut erityiset säilyttämistoimet koskemaan turskan troolikalastuksessa saatavia kampelakalojen sivusaaliita. Poistetaan artiklassa 6 komissiolle ehdotettu valta antaa delegoituja säädöksiä sellaisista kampelakantojen säilyttämistoimenpiteistä, jotka koskisivat kalastuskapasiteettia ja pyyntiponnistusta (kohdan 1 alakohta a). Kalastuskapasiteetin mukauttamistoimista on jo säädetty yhteisen kalastuspolitiikan perusasetuksessa 1380/2013 ja sen mukainen tarkempi toimeenpano kuuluu jäsenvaltioiden tehtäviin. Pyyntiponnistuksen rajoittamisesta on ehdotuksella tarkoitus luopua.

4. Muutetaan 10 artiklan 2 kohdassa ehdotettua määräaikaan jäsenvaltioiden purkamisvelvoitetta ja teknisiä toimenpiteitä koskevien jäsenvaltioiden yhteisten suositusten antamiselle siten, että ne tulisi antaa komissiolle viimeistään kunkin vuoden 1 päivään syyskuuta mennessä. Näin mahdollistettaisiin alueellistamismenettelyn toimiminen josta-

vasti ja tarpeen mukaan, eikä vain joka kuudes vuosi asetuksen voimaantulosta.

5. Poistetaan artiklasta 12 oleva maininta kahdeksan metriä pitkien kalastusalusten ennakoilmoitusveloitteesta, joka koskee pelagisia lajeja kalastavia kalastusaluksia ja niiden saaliita sekä rajataan kyseinen velvoite koskemaan ainoastaan vähintään kymmenen metrin pituisia turskaa pyytäviä kalastusaluksia. Yhden tunnin vaatimus edellyttäisi esim. rysäkalastukseen osallistuvien kalastusalusten silakkasaaliiden purkamisen viivyttämistä ja tarpeetonta merellä oloa, jotta velvoite ennakoilmoituksen toimittamisesta täytyisi.

6. Muutetaan 15 artiklan 2 kohtaa siten, että komissiolle siirretään valta perusasetuksen 1380/2013 artiklan 46 mukaisesti viiden

vuoden määräajaksi, jota jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto sitä vastusta.

8.3 Neuvotteluvara

Valtioneuvosto on valmis hyväksymään tavallisessa lainsäädäntömenettelyssä mahdollisesti esille tulevia muutoksia komission ehdotukseen, jotka eivät poikkea valtioneuvoston yleiskannassa todetuista linjauksista, eivät mainittavasti lisää hallinnollista taakkaa tai julkiselle taloudelle tai elinkeinolle tulevia kustannuksia, ovat MSY 2015/2020 -tavoitteen sekä ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävä kalastuksen ja varovaisuusperiaatteen mukaisia sekä ovat tarpeen poliittisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi neuvostossa.